

Arrest

nr. 229 195 van 25 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 november 2015, verklaart er zich op 30 november 2015 een eerste maal vluchteling.

1.2. Bij 's Raads arrest nr. X van 12 februari 2019 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 14 maart 2019 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 23 juli 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger van pashtun origine te zijn, afkomstig uit Bar Nurgal, district Nurgal, provincie Kunar. U vroeg een eerste keer om internationale bescherming in België op 30 november 2015. U verklaarde Afghanistan te hebben verlaten omwille van problemen met de taliban omdat u geweigerd had een bomaanslag voor hen te plegen. Op 28 augustus 2017 sloot het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U slaagde er immers niet in uw recente herkomst uit Bar Nurgal noch uw problemen met de taliban aannemelijk te maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 12 februari 2019. U tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. In het najaar van 2018 verliet u België en ging naar Frankrijk. Daar diende u op 19 november 2018 eveneens een verzoek om internationale bescherming in. De Franse autoriteiten waren van oordeel dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek. Op 14 maart 2019 diende u vervolgens een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verklaart u dat uw problemen met de taliban nog steeds niet zijn opgelost. De taliban zijn ondertussen nog tweemaal bij uw vader langs geweest om hem onder druk te zetten om u aan hen over te leveren. U houdt daarnaast vast aan de eerder door u verklaarde recente herkomst uit Bar Nurgal.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u volgende documenten neer: een bevestigingsbrief van de dorpsoudsten, een kopie van een enveloppe en foto's van een schoolattest, een klacht, een ontvangstbewijs, een vaccinatiekaart, een enveloppe en van enkele foto's van u op school.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige verzoek om internationale bescherming bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het verzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaansluiting op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden

Uit uw verklaringen blijkt dat u actueel nog steeds niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat uw problemen met de taliban nog niet opgelost zijn. Ondertussen zijn de taliban nog twee keer bij uw vader langs geweest om hem onder druk te zetten zodat hij u aan hen zou overleveren (Verklaring VV, nr. 15, 20). Daarnaast houdt u in het kader van uw huidige verzoek vol dat u tot aan uw vertrek naar België in

Bar Nurgal, district Nurgal, provincie Kunar zou hebben gewoond (Verklaring VV, nr. 10, 17) en brengt ter staving hiervan verschillende documenten aan.

De door u aangebrachte nieuwe verklaringen volstaan niet om de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk te vergroten. U stelde dat uw ouders van 2017 tot ongeveer 3 maanden voor het indienen van uw huidige verzoek in Laghman hebben verbleven. Daarna zijn ze naar Bar Nurgal (district Nurgal, provincie Kunar) teruggekeerd omdat ze dachten dat de situatie gekalmeerd was. Maar niets bleek minder waar. De taliban kwamen opnieuw langs om uw vader te bedreigen, respectievelijk drie maanden en een maand en 20 dagen voor uw huidige verzoek. De eerste maal zeiden ze tegen uw vader dat hij u moest vinden en aan hen geven. De tweede keer zeiden ze dat ze wisten dat u naar Europa, naar de ongelovigen, vertrokken bent. Ze zeiden tegen uw vader dat u naar huis moet terugkeren en uw vader u aan hen moet overhandigen (Verklaring VV, nr. 15). Bij terugkeer naar Afghanistan zullen de taliban u bovendien nog zwaarder straffen omdat u naar een ongelovig land bent vertrokken (Verklaring VV, nr. 19). Er kan vastgesteld worden dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet [problemen met de taliban omdat u geweigerd had een bomaanslag voor hen te plegen en hen bij de politie had aangegeven]. Zij beklemtoont dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De door u aangebracht nieuwe documenten kunnen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet wijzigen. U legde enerzijds verschillende documenten neer waarmee u wil aantonen dat u in Bar Nurgal woonde (schoolattest, foto's op school, vaccinatiekaart, bevestigingsbrief van de dorpsoudsten). Daarnaast legde u een klacht neer waarmee u wil aantonen dat de originelen van enkele van deze documenten met de post werden opgestuurd, maar deze zending verbrand raakte bij een aanslag op het postkantoor (Verklaring VV, nr. 17).

Zij er vooreerst op gewezen dat het CGVS in het kader van uw vorige verzoek oordeelde dat u uw **recente herkomst** uit Bar Nurgal niet aannemelijk maakte en deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. De door u neergelegde nieuwe documenten kunnen de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente herkomst niet herstellen. Er dient op gewezen te worden dat documenten op zich niet vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afgaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afgaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Aangaande de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten kan bijkomend opgemerkt worden dat dit document duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Uit deze brief blijkt dat uw vader zich op 16/9/2017, dit is enkele weken nadat de weigeringsbeslissing in het kader van uw vorige verzoek u werd betekend, tot de dorpsoudsten heeft gericht met de vraag uw identiteit, origine en woonplaats te bevestigen. Hij stelde dat u, een inwoner van Bar Nurgal, ten gevolge van problemen in 2015 naar België bent gevlucht. De ouderen en de Malik van Bar Nurgal hebben hierop geantwoord dat ze uw identiteit en verblijfplaats bevestigen en u een inwoner van Bar Nurgal bent en afkomstig bent van Nurgal. Het bureau van de bevolkingsdienst heeft dit eveneens bevestigd. Omwille van de beperkte bewijswaarde van documenten uit Afghanistan en het gesolliciteerde karakter van dit document, weegt de inhoud ervan niet op tegen de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst. Bovendien is de inhoud van deze bevestigingsbrief dermate algemeen dat hieruit geenszins geconcludeerd kan worden dat u tot aan uw vertrek naar België daadwerkelijk in het dorp Bar Nurgal hebt gewoond. U legde tevens een kopie neer van de enveloppe waarmee deze brief destijds naar België werd gestuurd. Deze enveloppe toont slechts aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan, wat hier niet betwist wordt. Dit geldt ook voor de foto van een andere enveloppe die u neerlegde.

De foto's van u op school, het schoolattest en uw vaccinatiekaart kunnen de door u voorgehouden recente herkomst evenmin aantonen. Op basis van uw uiterlijke verschijning op de door u voorgelegde foto's kan vastgesteld worden dat de foto's van u op school dateren van jaren geleden. U verklaarde Afghanistan te hebben verlaten in 2015, ongeveer 3 maanden voor uw aankomst in België (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken nr. 32). Op dat moment was u 16 jaar oud (Fiche Minteh). Op basis van uw fysieke verschijning kan geconcludeerd worden dat u op de door u neergelegde foto's verschillende

jaren jonger was dan 16. Zodoende kunnen deze foto's uw recente herkomst uit Bar Nurgal niet staven. Hetzelfde geldt voor uw vaccinatiekaart, die opgemaakt werd op het moment dat u 7 dagen oud was. De laatste vaccinatie die u overeenkomstig dit document kreeg, dateert bovendien van 10 oktober 2002. Zodoende kan ook dit document niet aantonen dat u in 2015 recent afkomstig was uit Bar Nurgal. In het schoolattest richt u zich tot het hoofd van het Onderwijsdepartement van het district Nurgal met de vraag u een afstudeerattest te bezorgen van de 7de graad, die u voltooide in 1394 (2015) in de Nurgal-Mazar Highschool. Ook dit document heeft duidelijk een gesolliciteerd karakter. Hoewel de datum van uw schrijven niet aangegeven staat, werd hier door het Onderwijsdepartement op 17 hamal 1398 (6 april 2019 G.K.) op geantwoord dat u een student was van de 7de graag van het lyceum van Nurgal-Mazar Dara en u ondertussen weggestuurd bent vanwege langdurige afwezigheid. Omwille van de beperkte bewijswaarde van documenten uit Afghanistan en het gesolliciteerde karakter van dit document, weegt de inhoud ervan niet op tegen de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst.

Uit de door u neergelegde klacht ten slotte blijkt slechts dat uw vader zich tot het Communicatiedepartement van Nurgal heeft gewend voor inlichtingen aangaande een zending die hij naar België verstuurd had, maar die nog niet was aangekomen. De post zou hierop alle nodige inlichtingen verschaft hebben. Zelf zei u dat de zending de originelen bevatte van de door u neergelegde foto's, vaccinatiekaart en schoolattest. De zending zou verbrand zijn als gevolg van een aanslag op het postkantoor in Kabul (Verklaring VV, nr. 17). Zoals hierboven reeds uiteengezet, kunnen de documenten die volgens u in deze zending zaten de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente herkomst hoe dan ook niet herstellen. Deze klacht verandert daar niets aan en bevat zelf geen gegevens die een ander licht kunnen werpen op de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst. Hetzelfde geldt voor het bewijs van de zending, waarvan u eveneens een foto neerlegde.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 28 augustus 2017, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme

status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de rechten van verdediging en van “*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Per drager brengt de commissaris-generaal op 16 oktober 2019 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018, de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod*” van 18 maart 2019, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van december 2017, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van juni 2019, het rapport “*EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*” van juni 2019 en de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod (addendum)*” van 26 augustus 2019 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 18 oktober 2019 samen met een tweede aanvullende nota de COI Focus “*Afghanistan. Corruptie en documentfraude*” van 21 november 2017 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 30 november 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming. Hij voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij had geweigerd een bomaanslag voor hen te plegen. Bij 's Raads arrest nr. 216 640 van 12 februari 2019 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen met de taliban en aan zijn verblijf in het district Nurgal van de provincie Kunar tot aan zijn vertrek naar België, alsmede omdat werd vastgesteld dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Op 14 maart 2019 dient verzoeker onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in de vluchtmotieven die hij reeds uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Hij voert aan dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn en dat ze zijn vader tweemaal bedreigden. Hij legt tevens de volgende bijkomende stukken neer: een bevestigingsbrief van de dorpsoudsten, een kopie van een envelop, foto's van een schoolattest, een klacht, een ontvangstbewijs, een vaccinatiekaart, een envelop en foto's van hem op school (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de onontvankelijkheid van verzoekers tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat (i) zijn verklaringen over zijn problemen met de taliban slechts voortbouwen op een relaas dat reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen op zich de geloofwaardigheid van dit relaas niet kan herstellen; (ii) de voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de geloofwaardigheid van zijn verblijf in het district Nurgal van de provincie Kunar niet kunnen herstellen want (a) documenten hebben enkel een ondersteunende werking ingeval zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*, (b) uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten slechts relatief is gelet op de hoge graad van corruptie waardoor Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, (c) de brief van de dorpsoudsten heeft een gesolliciteerd karakter, (d) de kopie van de envelop en de foto van een envelop tonen slechts aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Afghanistan, (e) verzoekers uiterlijk op de foto's van hem op

school is duidelijk jonger dan 16 jaar, zodat deze foto's niet aantonen dat verzoeker op dat moment in het district Nurgal verbleef, (f) de vaccinatiekaart dateert van toen verzoeker zeven dagen oud was en de laatst vermelde vaccinatie dateert van 10 oktober 2002, (g) het schoolattest heeft eveneens een gesolliciteerd karakter en dateert van 6 april 2019, (h) de klacht betreft slechts het verloren gaan van enkele originele documenten door een brand, hetgeen op zich geen afbreuk doet aan de voorgaande vaststellingen met betrekking tot deze documenten; en (iii) verzoeker blijkt de meest recente informatie van de commissaris-generaal (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) nog steeds over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.4. Met betrekking tot verzoekers verklaringen inzake zijn vluchtmotieven in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze verklaringen slechts voortbouwen op een relaas dat reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen op zich de geloofwaardigheid van dit relaas niet kan herstellen:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u actueel nog steeds niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat uw problemen met de taliban nog niet opgelost zijn. Ondertussen zijn de taliban nog twee keer bij uw vader langs geweest om hem onder druk te zetten zodat hij u aan hen zou overleveren (Verklaring VV, nr. 15, 20). Daarnaast houdt u in het kader van uw huidig verzoek vol dat u tot aan uw vertrek naar België in Bar Nurgal, district Nurgal, provincie Kunar zou hebben gewoond (Verklaring VV, nr. 10, 17) en brengt ter staving hiervan verschillende documenten aan.

De door u aangebrachte nieuwe verklaringen volstaan niet om de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk te vergroten. U stelde dat uw ouders van 2017 tot ongeveer 3 maanden voor het indienen van uw huidige verzoek in Laghman hebben verbleven. Daarna zijn ze naar Bar Nurgal (district Nurgal, provincie Kunar) teruggekeerd omdat ze dachten dat de situatie gekalmeerd was. Maar niets bleek minder waar. De taliban kwamen opnieuw langs om uw vader te bedreigen, respectievelijk drie maanden en een maand en 20 dagen voor uw huidige verzoek. De eerste maal zeiden ze tegen uw vader dat hij u moest vinden en aan hen geven. De tweede keer zeiden ze dat ze wisten dat u naar Europa, naar de ongelovigen, vertrokken bent. Ze zeiden tegen uw vader dat u naar huis moet terugkeren en uw vader u aan hen moet overhandigen (Verklaring VV, nr. 15). Bij terugkeer naar Afghanistan zullen de taliban u bovendien nog zwaarder straffen omdat u naar een ongelovig land bent vertrokken (Verklaring VV, nr. 19). Er kan vastgesteld worden dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraagproces dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet [problemen met de taliban omdat u geweigerd had een bomaanslag voor hen te plegen en hen bij de politie had aangegeven]. Zij beklemtoont dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven.

2.3.5. Met betrekking tot de door verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u aangebracht nieuwe documenten kunnen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet wijzigen. U legde enerzijds verschillende documenten neer waarmee u wil aantonen dat u in Bar Nurgal woonde (schoolattest, foto's op school, vaccinatiekaart, bevestigingsbrief van de dorpsoudsten). Daarnaast legde u een klacht neer waarmee u wil aantonen dat de originelen van enkele van deze documenten met de post werden opgestuurd, maar deze zending verbrand raakte bij een aanslag op het postkantoor (Verklaring VV, nr. 17).

*Zij er vooreerst op gewezen dat het CGVS in het kader van uw vorige verzoek oordeelde dat u uw **recente herkomst** uit Bar Nurgal niet aannemelijk maakte en deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. De door u neergelegde nieuwe documenten kunnen de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente herkomst niet herstellen. Er dient op gewezen te worden dat documenten op zich niet vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaas bijzonder relatief. Aangaande de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten kan bijkomend opgemerkt worden dat dit document duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft. Uit deze brief blijkt dat uw vader zich op 16/9/2017, dit is enkele weken nadat de weigeringsbeslissing in het kader van uw vorige verzoek u werd betekend, tot de dorpsoudsten heeft gericht met de vraag uw identiteit, origine en woonplaats te bevestigen. Hij stelde dat u, een inwoner van Bar Nurgal, ten gevolge van problemen in 2015 naar België bent gevlucht. De ouderen en de Malik van Bar Nurgal hebben hierop geantwoord dat ze uw identiteit en verblijfplaats bevestigen en u een inwoner van Bar Nurgal bent en afkomstig bent van Nurgal. Het bureau van de bevolkingsdienst heeft dit eveneens bevestigd. Omwille van de beperkte bewijswaarde van documenten uit Afghanistan en het gesolliciteerde karakter van dit document, weegt de inhoud ervan niet op tegen de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst. Bovendien is de inhoud van deze bevestigingsbrief dermate algemeen dat hieruit geenszins geconcludeerd kan worden dat u tot aan uw vertrek naar België daadwerkelijk in het dorp Bar Nurgal hebt gewoond. U legde tevens een kopie neer van de enveloppe waarmee deze brief destijds naar België werd gestuurd. Deze enveloppe toont slechts aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan, wat hier niet betwist wordt. Dit geldt ook voor de foto van een andere enveloppe die u neerlegde.*

De foto's van u op school, het schoolattest en uw vaccinatiekaart kunnen de door u voorgehouden recente herkomst evenmin aantonen. Op basis van uw uiterlijke verschijning op de door u voorgelegde foto's kan vastgesteld worden dat de foto's van u op school dateren van jaren geleden. U verklaarde Afghanistan te hebben verlaten in 2015, ongeveer 3 maanden voor uw aankomst in België (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken nr. 32). Op dat moment was u 16 jaar oud (Fiche Minteh). Op basis van uw fysieke verschijning kan geconcludeerd worden dat u op de door u neergelegde foto's verschillende jaren jonger was dan 16. Zodoende kunnen deze foto's uw recente herkomst uit Bar Nurgal niet staven. Hetzelfde geldt voor uw vaccinatiekaart, die opgemaakt werd op het moment dat u 7 dagen oud was. De laatste vaccinatie die u overeenkomstig dit document kreeg, dateert bovendien van 10 oktober 2002. Zodoende kan ook dit document niet aantonen dat u in 2015 recent afkomstig was uit Bar Nurgal. In het schoolattest richt u zich tot het hoofd van het Onderwijsdepartement van het district Nurgal met de vraag u een afstudeerattest te bezorgen van de 7de graad, die u voltooide in 1394 (2015) in de Nurgal-Mazar Highschool. Ook dit document heeft duidelijk een gesolliciteerd karakter. Hoewel de datum van uw schrijven niet aangegeven staat, werd hier door het Onderwijsdepartement op 17 hamal 1398 (6 april 2019 G.K.) op geantwoord dat u een student was van de 7de graad van het lyceum van Nurgal-Mazar Dara en u ondertussen weggestuurd bent vanwege langdurige afwezigheid. Omwille van de beperkte bewijswaarde van documenten uit Afghanistan en het gesolliciteerde karakter van dit document, weegt de inhoud ervan niet op tegen de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst.

Uit de door u neergelegde klacht ten slotte blijkt slechts dat uw vader zich tot het Communicatiedepartement van Nurgal heeft gewend voor inlichtingen aangaande een zending die hij naar België verstuurd had, maar die nog niet was aangekomen. De post zou hierop alle nodige inlichtingen verschaft hebben. Zelf zei u dat de zending de originelen bevatte van de door u neergelegde foto's, vaccinatiekaart en schoolattest. De zending zou verbrand zijn als gevolg van een aanslag op het postkantoor in Kabul (Verklaring VV, nr. 17). Zoals hierboven reeds uiteengezet, kunnen de documenten

die volgens u in deze zending zaten de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente herkomst hoe dan ook niet herstellen. Deze klacht verandert daar niets aan en bevat zelf geen gegevens die een ander licht kunnen werpen op de eerder gedane vaststellingen aangaande uw recente herkomst. Hetzelfde geldt voor het bewijs van de zending, waarvan u eveneens een foto neerlegde.”

Met betrekking tot de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten voert verzoeker aan dat Afghanistan een langzame maar zekere evolutie in de strijd tegen corruptie kent. De website waarnaar verzoeker dienaangaande verwijst in zijn verzoekschrift (p. 6) bevestigt echter dat Afghanistan nog steeds een hoge graad van corruptie kent en dat het land een “transparantiescore” behaalt van slechts 16/100. Als dusdanig volstaat deze informatie allerminst om de informatie van de commissaris-generaal (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming, alsook rechtsplegingsdossier, stuk 9) te weerleggen, integendeel. Er dient vastgesteld dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert.

Waar verzoeker verder met betrekking tot de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten aanvoert dat zijn vader om deze documenten aan te vragen, aanwezig moest zijn in het district Nurgal en bijgevolg niet in Jalalabad verbleef, dient erop gewezen dat, voor zover enig geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop verzoeker dit document stelt te hebben bekomen, hieruit enkel blijkt dat zijn vader aan de dorpsoudsten van het district Nurgal op 16 september 2017 vroeg om de problemen en de verblijfplaats van verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek naar België te bevestigen; hieruit blijkt geenszins dat zijn vader op dat moment zelf in het district Nurgal verbleef, laat staan dat hieruit zou kunnen blijken dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in 2015 in dit district verbleef. Het feit dat verzoekers vader in het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming vroeg om deze gegevens te bevestigen, toont bovendien wel degelijk het gesolliciteerd karakter van dit document aan, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan. Uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal zich met betrekking tot deze bevestigingsbrief van de dorpsoudsten niet louter heeft beperkt tot “*Algemene overwegingen over corruptie*”. Waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. De voorgaande vaststellingen gaan eveneens op wat betreft het voorgelegde schoolattest, in zoverre verzoeker dienaangaande verwijst naar hetzelfde verweer dat hij voert met betrekking tot de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten. Het enkele feit dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 mei 2017 verklaarde dat “*dat hij in een school genoemd Bar Noorgal maar ook bekend als Mazar School, tot de 7de jaar, heeft gestudeerd (zie gehoorverslag 11 mei 2017, p. 8)*”, doet geen afbreuk aan de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten, noch aan het gesolliciteerd karakter van dit schoolattest. Er kan daaromtrent bovendien worden opgemerkt dat in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het district Nurgal van de provincie Kunar tot aan zijn vertrek naar België in 2015, hetgeen niet uitsluit dat verzoeker oorspronkelijk wel van dit district afkomstig zou kunnen zijn, hetgeen (mede) zijn kennis van de scholen in dit district kan verklaren.

Wat betreft de foto's die van verzoeker op zijn school zouden zijn genomen, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde dat verzoeker gedurende de tien jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België in Jalalabad verbleef hetgeen volgens hem niet te rijmen valt met de vaststelling dat hij aldus vijf jaar oud zou zijn geweest toen hij naar Jalalabad vertrok waar hij in de voorgelegde foto's volgens hem zeker ouder is dan vijf jaar. De Raad stelt evenwel vast dat uit de motieven in het arrest nr. X van 12 februari 2019 nergens blijkt dat wordt aangenomen dat verzoeker gedurende de tien jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België in

Jalalabad verbleef; er wordt enkel vastgesteld dat verzoeker op het bureau Minteh verklaarde dat hij en zijn ouders reeds tien jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België in Jalalabad woonden, terwijl hij later zijn verklaringen over zijn verblijfplaats(en) en die van zijn ouders sterk wijzigt zonder hiervoor een afdoende verklaring te geven. Aldus motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze foto's hoe dan ook niet kunnen aantonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in 2015, toen hij 15 jaar oud was, in het district Nurgal verbleef aangezien verzoeker op de voorgelegde foto's duidelijk jonger is dan 15 jaar.

Met betrekking tot de overige hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven, waaruit blijkt dat ook de overige door verzoeker voorgelegde documenten niet van aard zijn een ander licht te werpen op de motivering in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming dat hij zijn verblijf in het district Nurgal van de provincie Kunar tot aan zijn vertrek naar België alsook zijn vluchtmotieven niet aannemelijk maakt, voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als dusdanig blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.3.6. De informatie die verzoeker aanhaalt in zijn verzoekschrift (het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018, de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod*” van 25 februari 2019, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018 en het rapport “*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van juni 2019; zie ook aanvullende nota d.d. 16 oktober 2019 (rechtsplegingsdossier, stuk 7)) ligt in dezelfde lijn als de informatie van het Commissariaat-generaal. Hieruit blijkt dat verzoeker heden nog steeds over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief in de stad Jalalabad in hoofde van verzoeker, dient, mede gelet op het voorgaande, te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die een ander licht werpen op de beoordeling dienaangaande in 's Raads arrest nr. 216 640 van 12 februari 2019.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER